

megoldással, beépítjük a tervezés-kivitelezés elemeit, gyakoroljuk a logikus gondolkodásmód és feladatmegoldás módszereit, és a kommunikációs feladatokra is hangsúlyt fektetünk. A felkészülésben igénybe vesszük esetenként a tanuló társak segítségét, a kooperatív technikák is segítségünkre vannak. Úgy tűnik – legalábbis egyelőre –, hogy jó irányba haladunk.

Az eltelt évek alatt azt tapasztaltam, hogy akár a megyei, akár az országos versenyen a szervezők mindent megtettek azért, hogy a

versenyzők és felkészítőik otthonosan érezzék magukat, elsősorban ne versenyhangulat, inkább a játék öröme uralkodjék. Nem volt ez másképp Mátészalkán sem, ahol vendégszerető, gondoskodó háziakkal találkozunk. A döntő helyszínének pályáztatását jó ötletnek tartom, mert ez is egy lehetőség megismerkedni más, jól működő iskolai könyvtárakkal, tapasztalt könyvtárostanárokkal. Nem beszélve arról, hogy a nyertesek olyan helyszínekre is kirándulhatnak, ahová lehet, hogy önállóan nem látogatnának el, olyan élményekkel gazdagodhatnak, amelyek adott esetben életre szólóak lehetnek, új ismeretségeket, barátokat szerezhetnek. Szakmai szempontból is hasznosak ezek a találkozások, hiszen ha burkoltan is, de mindig van egy kis tapasztalatcsere. Ezért javaslom mindenkinek, aki ezen a pályán dolgozik: adjon esélyt tehetségeinek és próbálja ki ezt a versenyt!

Kívánok magamnak és minden könyvtárostanár kollégámnak még sokszor sok olyan diákot, aki megszerzi nekünk azt a megtisztelő örömet, hogy a Bod Péter versenyre elkísérhetjük őket! ■

A Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Versenyről – egy versenyző szemszögéből

◆ Balogh Géza

A versenyen második alkalommal vettem részt, az első versenyem a tavalyi (2009/10) tanévben volt. Az ilyen típusú megmérettetések szerintem igenis fontosak, elsősorban azoknak, akik a humán területek iránt érdeklődnek, de azoknak is, akik a könyvtárhasználati tudásukat szeretnék gyarapítani – az élet más területein ez nagyon is jól jöhet!

Maga az egész versenyfolyamat egy élmény: a megyei írásbelin azért kell izgulni, hogy meglegyen a minimum követelmény (70%), a szóbelin pedig azért kell jól teljesíteni, hogy az összpontszám emelkedjen. Ha ez megvan, akkor jöhet az országos írásbeli, amit azért kell nagyon jól megírni, hogy bejuthassunk az országos döntőbe, ahol az aktuális korcsoport legjobb nyolc tanulója mérkőzhet meg egymással. Az országos dön-

tőben egy hosszabb időt igénylő projektfeladatot kell elkészíteni és bemutatni a zsűri-nek, miközben a felügyelő szaktanár folyamatosan pontoz minket – itt már csakis a maximumot lehet nyújtani!

Az idén Mátészalkán rendezték az országos döntőt. Nagyon jó hely, mindenkinek ajánlom! A verseny napját megelőző délutánon a szatmári térségében tettünk egy kis kirándulást: Szatmárcsékén megtekintettük és megkoszorúztuk Kölcsey Ferenc sírját,

Tákoson pedig az 1767 óta fennálló fatornyos templomot néztük meg, ami Közép-Európában párját ritkítja. Az esti órákban egy kis ízelítőt is kaptunk a szatmári táncokból a Szatmár Táncgyűttestől.

A szervezett programok nagyon jók voltak, olyan élményt nyújtottak nekünk, amiért

legalább egyszer érdemes lesz visszamen-
nünk ebbe a térségbe.

Az idei központi téma az Európai Unió
gyermek- és ifjúsági irodalma volt. Első hal-
lásra lehet, hogy könnyűnek hangzik, de ha
csak abba gondolunk bele, hogy mind a 27
tagország gyermekirodalmával tisztában kell
lennünk valamennyire, mindjárt nehezebb-
nek tűnik. Nagyon tág témakör volt, nem na-
gyon lehetett benne kapaszkodót találni a
versenyre, hogy X meg Y benne lehet. Ez
nem kis nehézséget okozott. Maga a projekt-
feladat már könnyebb volt: társszerkesztő-
ként egy újonnan piacra dobott történelmi
magazin tematikus számának első öt oldalát
elkészíteni, főszerkesztői utasítások szerint.
Ehhez források után kutattunk, majd saját öt-
letünk, elképzelésünk – és természetesen a
tanácsok – szerint elkészítettük művünket,
amit a zsűrinek be kellett mutatnunk öt-tíz
percben.

Az egész verseny a könyvtárban való ke-
resésre (és egy minimális részben az inter-
nethasználatra) épül. A könyvtárak – akár-
csak régen – ma is fontosak az embereknek,
bár manapság azért elkezdődött az internet
térhódítása ezen a téren is. Az e-könyvek,
hangoskönyvek és egyéb, internetre feltöltött
költemények, dokumentumok vagy akár cse-
lekményvázlatok, olvasónaplók mind felkí-
nálják azt a lehetőséget, hogy az emberek ne

menjenek el a könyvtárba, ne kölcsönözzék
ki a kiszemelt könyvet, hanem – részben ké-
nyelmi szempontok miatt – nézzék meg, ol-
vassák el vagy hallgassák meg otthon a do-
kumentumot. Pedig ezek olyan élményektől
fosztják meg az embereket, amikre talán
nem is gondolnak. Képzeljük csak el, amint
könyvolvasás közben megjelenik előttünk az
aktuális cselekmény, saját elképzelésünk
szerint...

Természetesen az iskolai könyvtár is fon-
tos a diákok és a tanárok számára, hiszen itt
találják meg azokat a könyveket, amelyek
segítik a tananyag feldolgozását, akár forrá-
sokról vagy kötelező olvasmányokról legyen
szó. Ma a diákok körében is egyre népsze-
rűbb az, hogy a kötelezőket nem olvassák el,
helyette letöltenek az internetről valamilyen
olvasónaplót vagy cselekményvázlatot, gon-
dolván azt, hogy az elég.

Pedig nem, mert ahhoz, hogy az órán
beszél(get)ni lehessen az aktuális könyvről,
ahhoz igenis el kell olvasni az olvasmányt
(de említhetném az esetleges számonkérése-
ket is, ahol könnyen rá lehet fázni az ilyen
„hanyagsággal”).

A versenyt alapos felkészülés előzte meg
felkészítő tanárommal, *Valakovicsné Laka-
tos Mariannával* egyetemben. Gyakorlatilag
már november végétől gondolkodtunk,
agyltunk az esetleges feladatokon. Tanárnő
az elképzeléseit megosztotta velem, majd ar-
ra kért, hogy azt projektmunkában készítsem
el, mint például antológia összeállítása, eh-
hez fülszöveg írása, vagy egy európai könyv-
fesztivál „megszervezése” előadásokkal
kiegészítő programokkal stb. Az idén is fo-
kozatosan lépdeltünk a verseny lépcsőjén,
míg nem a csúcsra értünk.

Összességében elégedett vagyok a ver-
sennyel, köszönet érte a szervezőknek! ■

(A szerző, Balogh Géza 10. évfolyamos
tanuló a II. korcsoport 1. helyezettje.)

